

[Glistrup.]

jo er, at man lige så godt kan skrive det ned til de 5 små ord. Den eneste ulempe, der er i det, er, at så kan man ganske klart læse i loven, hvad det hele drejer sig om. Det indrømmer jeg er svært nu, som skatteministeren har udformet det. Alle vil have opgivet, før de er kommet 4-5 pct. ind i den lovtekst, at forstå, hvad det i grunden er for noget, skatteministeren her vil have folkettinget til at vedtage. Det vil ikke være tilfældet, hvis man klarer sig med de overskuelige 5 små ord. Men så skal det altså ikke være, hvis det står til hr. Anders Andersen, men tænk nu alligevel over det. Hvis man vil lefle for aktionærerne, gør det så, som ændringsforslag nr. 1 siger. Men for at der ingen tvivl skal være: uanset om man følger mig, stemmer for ændringsforslag nr. 1 og vedtager det ved anden behandling, stemmer vi imod et lovforslag af denne karakter ved tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal anbefale, at vi gennemfører dette lovforslag. Folketinget har utallige gange talt om, at baggrunden for hele det danske samfund er det arbejde, der gøres ude i erhvervslivet. Der kan ikke skabes arbejdspladser, uden at der er folk, der er villige til at sætte kapital i disse arbejdspladser. Hidtil har vor beskatning været sådan, at intet sted fik man mindre tilbage af udbyttet end det, der blev tilbage, når man havde været og beskattet et aktieudbytte. Derfor er det klart, at det har været vanskeligt at skaffe kapital nok. Dette er et forsøg på at skære det allerværste væk af den overbeskatning af aktieudbytterne, der har været. Derfor skal jeg anbefale, at vi gennemfører det.

Jeg havde ligesom venstre gerne set, om vi var nået frem til et forslag, der var mindre krøllet administrativt. Jeg erkender, at i et sådant forlig, og sådan som det har været godkendt fra første færd, fra den første skitse vi så, er vi nødt til, når vi ikke alle sammen kan blive enige om at forenkle det, at fastholde dette. Det opfylder hovedformålet: at beklippe den værste udbytning af skattestrykket på aktieudbytter, men det gør det, som hr. Glistrup sagde, på en indviklet måde i et enkelt tilfælde. Men det kan vi altså ikke blive enige om denne gang, og

så må vi jo tage, som jeg har sagt før i dag, det søde med det sure. Vi stemmer for lovforslaget.

Ømann (SF):

Jeg tillod mig at sige ved forrige sagsbehandling, at der var en smule inkongruens i de forskellige forslag, der er blevet fremlagt ved denne lejlighed. Jeg tror, at dette er et meget illustrerende eksempel. Dette forslag drejer sig om, at man lige pludselig forærer 100 mill. kr. rundt regnet til de danske aktionærer. Det skal ses på baggrund af, at man samtidig fremsætter et forslag om udbyttebegrænsning og forskellige begrænsninger i aktieselskabernes udbetaling af udbytte.

Det vil altså sige, at der ikke rigtig er nogen overensstemmelse mellem de to lovforslag. Man tager med ét lovforslag, og så giver man meget effektivt med et andet lovforslag. Hvis befolkningen virrer med hovedet og siger: hvad er dette her for noget? kan jeg godt forstå det. Men nu skal jeg alligevel prøve på af hensyn til folketingets omdømme at forklare, hvordan dette er gået til. Jeg skal gøre det uden at røbe nogle udvalghemmeligheder, som bør holdes hemmelige.

Det drejer sig om, at det var venstres sidste barn, som de havde i nat, da de sad og var isolerede i skatteudvalget. De måtte da huske socialdemokraterne på, at de havde fået løfte om, at denne mærkelige lov i en eller anden form skulle vedtages i septembersamlingen. Da så septembersamlingen blev ændret til en augustsamling, er det da rimeligt, at vi måtte vedtage den i augustsamlingen. Éns ord må jo stå til troende, ikke sandt? Og jeg skal love for, at de andre forligspartier blev trukket til vands af venstre i denne sag, og der var jo visse magtmidler bagved for at få det her igennem. Det er da meget sjovt, at nu er det venstre, der har ivret så kraftigt i sine sidste forsøg på at få noget ud af denne samling, for at få dette gennemført, og så må jeg altså ønske de konservative til lykke med, at det er dem, der har bevirket, at det kan gennemføres. Det er ironisk, men det er da meget pudsigt.

Dette er en sag, som man har skændtes om i alle EF-landene de sidste 4-5 år, ja, længere. Der ligger mange dybe panderyn-